

[Alfred Jensen.]

mindre har Forstanderen ikke villet optage dem. De har altsaa ikke kunnet faa deres Forhold i samme Gænge, som før de søgte Optagelse paa Skolen. Slige Kalamiteter ønsker vi at gardere os imod og kan derfor ikke give vor Tilslutning til disse disciplinære Forholdsregler.

Hvad det lønmæssige angaar, er Forholdene det samme som ved tidligere Foranstaltninger af lignende Art: at man ikke giver disse Arbejdere den Løn, de vilde fortjene, hvis Arbejdet blev udført af de samme Personer paa almindelige Vilkaar. De Arbejdere, der tænkes paa, maa dog være omfattet af Overenskomster, og skulde der være enkelte Ting, der ikke er omfattet af Overenskomst, maa der kunne træffes en særlig Aftale; derved vilde det være blevet muligt at yde disse Arbejdere nøjagtig samme Løn for dette Arbejde, som hvis det blev udført paa almindelige Vilkaar. Det er derfor uberegtigt at tale om, at Lønningerne er for høje, og at de vil genere Erhvervslivet. Naar man overfører disse Arbejder, Ungdomsforanstaltningsarbejder, til Arbejder, som ellers vilde blive udført af andre, kan der ikke være Tale om, at man paafører Erhvervslivet nogen ubillig Konkurrence.

Vi kan i øvrigt ikke yde vor Anerkendelse for den Praktisering, som 30 Mill. Kr.s Loven har faaet sidste Aar. Det, der skal til, er at fremme Beskæftigelsesmulighederne. Jeg har tidligere fremhævet forskellige Ting, som vi mener skulde iværksættes, hvis vi virkelig skal give øget Arbejde til Danmarks Befolkning. Vi har talt om Arbejdstidens Nedsættelse, og vi har ogsaa ved Lejligheder talt om Iværksættelse af offentlige Arbejder i stor Stil; det er de Veje, der skal gaas, men det sker ikke ved denne Lov. Nedsættelse af Arbejdstiden og Iværksættelse af offentlige Arbejder maa naturligvis ske saaledes, at de, der kommer ind under disse Bestemmelser, bevarer nøjagtig samme Levefod som tidligere, men det bliver ikke Tilfældet herefter. Vi kan ikke give dette Forslag vor ubetingede Tilslutning. Hvis det ikke i Udvalget undergaar væsentlige Ændringer, maa vi forbeholde os vor Stilling dertil.

Vangaard: Jeg kan slutte mig til de Udtalelser, det ærede Medlem Hr. Erik Eriksen fremsatte, men vil supplere dem med nogle faa Bemærkninger. Naar man hører Udtrykket Arbejde i Stedet for Understøttelse, maa det vække Interesse hos ethvert fornuftigt Menneske i Landet; da der netop er noget af det i det foreliggende

Lovforslag, spidsede man jo Øren, da man saa det her af Regeringen fremsatte Lovforslag. Tanken er jo fra alle Sider hilst med Glæde, men naar man ser, at den Ungdom, der her er Tale om, i Praksis vil faa Adgang til at tjene indtil 1 Kr. 36 Øre i Timen, maa man sige, at har Regeringen endelig taget dette Skridt, saa har den dog ikke turdet tage den Stoss, der kan følge med, men har søgt at mildne paa det hele ved nogle meget store Lønninger, der ligger langt over, hvad Fagene byder de unge, og meget langt over, hvad Landbruget evner at byde. Der vil sikkert ikke blive Mangel paa Tilstrømning, men det vil rimeligvis bevirke en yderligere Mangel paa Arbejdskraft, først og fremmest i vort Lands Hovederhverv. At de skal have noget for deres Arbejde, er givet, og ogsaa en pæn Betaling for det, men i andre Lande, ogsaa i vort Naboland mod Øst, har man jo holdt paa, at det, der blev budt for Nødhjælpsarbejder, skulde være mindre end det, der blev budt i de private Erhverv, for at Interessen i at søge privat Arbejde ikke skulde svinde. Naar der bydes saadanne Lønninger, saa vil ikke blot enhver Interesse herfor bortfalde, men det vil tiltrække Arbejdskraft fra de Erhverv eller Fag, som ikke kan give eller giver saadanne Lønninger. Her har man efter min Mening dansk Socialisme og Radikalisme i en Nøddeskal. Man vifter med Arbejde i Stedet for Understøttelse, og saa sætter man saadan en Trumf paa, at vel ikke mange kan beklage sig, selv om vi nu dog hørte, at det ærede Ordfører for det kommunistiske Parti (Alfred Jensen) ikke var tilfreds. Men det bør vel heller ikke være Regeringspartienes Opgave at vække Begejstring til alle Sider, naar blot man gør, hvad der er ret og rigtigt, og hvad der kan fremme en sund Beskæftigelse for Ungdommen. Jeg maa, som sagt, mene, at det, der her er Tale om, yderligere vil bidrage til at tage Arbejdskraften bort fra Landbruget.

Man har sagt, at Landbruget vil kun have unge Arbejdere, vil ikke beskæftige ret mange voksne. Ja vel, men er der noget Erhverv, noget Fag, der egner sig bedre for Ungdommen end netop Landbruget: forskelligartet Arbejde i fri Luft, væsentlig let Arbejde som Følge af den maskinelle Udvikling og saa en sund Kost, ikke overdaadig. Er det ikke ideelle Forhold for Ungdommen at blive oplært under? Der er Tusinder og atter Tusinder, der er gaet fra Landbruget over i andre Erhverv, som mindes netop denne Ungdomsuddannelse, dette Ungdomsarbejde med den største